

се, похапна. И после облѣче най-скжпа премѣна, па рече засмѣна:

— Днеска, Патилане, ново се облича, та цѣла година каквото надѣнешъ, все да ти прилича.

И обу си после тънкитѣ чорапи и онѣзъ пантофки съ златнитѣ чапрази, дето за Великденъ само си ги пази.

Така натъкмена, тя трѣгра начело. И ние следъ нея. Бабинъ Дебеланко следъ насъ се затири. Котаракътъ само малко се почуди, па току се вутрна — и той ни подири.

Стигнахме въ лозята. Накладохме огънь. А баба поседна край насъ на тревата. Изу си краката. Поотекли бѣха отъ пжтя и двата. Запрѣщѣха силно сухитѣ трѣнци. Пламъкъ се издигна.

— Прескачайте сега огъня, юнаци!

Азъ първи прескочихъ. Другитѣ следъ мене.